

"В днешно време няма как да сътвориш нещо изцяло ново в музиката, тъй като всичко вече е измислено"

Интервю на Нели "Florimel" Лозанова с Doro Pesch

В края на 2010 г. на европейския пазар се появи венецът в кариерата на немската хеви метъл кралица Doro Pesch, двойното DVD/CD издание "25 Years In Rock", а докато проектът все още се "печеше", ние се свързахме с грандамата на метъла и си поговорихме с нея сърдечно и непринудено - за празненствата послучай 25-годишното ѝ царуване на сцената, за дуетите, за животоспасяващата роля на Lemmy от Motorhead, за спомените за Dio и, разбира се, за участието на DORO в тазгодишния "Kavarna Rock Fest". Всъщност, Doro не изчака и първия въпрос и когато разбра, че я интервюират за българска медиа, направо попита "Беше ли на шоуто в Каварна?" И още как!

Metal Katehizis: Да, бях там и изцяло се насладих на изпълнението ти. За първи път те виждах на живо и преживяването беше велико!

Doro Pesch: Да, беше страхотно, обичам феновете си, всички бяха страшно добри с мен. Много ми хареса!

Спомените ти от "Kavarna Rock Fest" може би са още пресни и ще се радваме да споделиш с нас някои от тях, но да си припомним, че преди това също си идвала в България - през 2003 г. Видя ли някаква разлика във феновете или в страната?

Този път участвахме в голям фестивал и бях впечатлена от чудесната организация. През 2003 г. беше стандартен концерт, мисля че бяхме със Saxon и Circle II Circle, нали? Но този път организацията беше феноменална. И предния път, и сега за нас беше фантастично. Харесва ми, когато феновете припват, когато са развълнувани и го показват. И при двете ни посещения публиката беше страхотна. В Каварна беше много хубаво, свирихме близо до морския бряг, но за съжаление не успях да видя повече от България, защото пристигнахме късно вечерта, свирихме на фестивала и на другия ден летяхме обратно. Обикновено по време на турне нямам много време да

оглеждам наоколо, но районът около Каварна, доколкото видях, ми се стори много красив. Все пак, за мен най-важни си остават феновете и публиката. Видя ли феновете, това ми е напълно достатъчно. Но не бих отказала да видя и повече от България.

В рамките на "Каварна Рок Фест" групата ти се изяви в първата, т.нар. "дамска вечер" на фестивала, редом с други метъл банди с женски вокали. Любопитно ми е дали в някакъв момент е имало спорове или дискусии относно това кой трябва да е хедлайнер на вечерта? Ти имаш най-много опит от всички дами, които пяха онази вечер - над 25 години на сцената - но трябваше да излезеш преди Tarja, която беше хедлайнер. Как се чувстваше тогава?

Всичко беше наред - ние с Tarja сме много добри приятелки, харесваме се, тя пъ в последния ми албум, направихме дует в песента "Walking With The Angels". Нямам никакви проблеми с нея. Всъщност, между всички дами на метъл сцената цари дух на разбирателство, лично аз съм приятелка с много метъл певици, например Sabina Klassen от Holy Moses, Liv от Leaves' Eyes и всички момичета, които се качиха на сцената за песента "Celebrate" на юбилейния ми концерт, ще я видите в DVD-то. С Tarja имаме прекрасни взаимоотношения, подкрепяме се една друга, няма никакви лоши чувства между нас, даже напротив - много любов, приятелство, сродни преживявания докато обикаляме света с групите си. Бих искала всички да са щастливи и понякога се случва да свириш преди други групи, друг път да сме хедлайнери, но за мене това няма значение. Ако сме имали поне едночасово шоу, няма как да не сме удовлетворени и не ни пука кой е преди и кой - след.

Стана въпрос за DVD-то. Концертът, който записахте за него, се състоя преди почти 2 години в Дюселдорф послучай 25-годишния ти юбилейна сцената. Какви други екстри за феновете са включени в това издание?

Има много документални кадри, където различни музиканти казват хубави неща или забавни и смешни неща - тази част от DVD-то е около 2 часа. Включихме и запис от 2500-ния ни концерт, който направихме през март тази година и поканихме страхотни гости като Schmier от Destruction и Marc Storace от Krokus. Има и избрани кадри от Wacken, както и от фестивалите "Bang Your Head!!!" в Балинген и "Metal Female Voices Fest" в Белгия - чудесно събитие. Част от DVD-то е посветено на пътуванията ни до Китай - там беше много интересно. Добавили сме и няколко уникални екстри, например на 2500-ния концерт една моя приятелка ми каза: "Бих искала да ми направиш татуировка" и на татуировката трябваше да пише "Doro 2500 Fur Immer". Направихме го, а приятелката ми впрочем има свое тату студио и след това нейни клиенти и мои фенове искаха да имат същата татуировка. Това беше едно от по-специалните неща за тази година, а преди това, разбира се, 25-годишнината с юбилейния концерт и всички гости...

Изглежда DVD-то е пълно с вълнуващо съдържание.

Да, очертаваше се да е страхотно и причината да излезе чак сега е, че скоро след като направихме юбилейното шоу, около един месец по-късно, излезе последният ми албум, "Fear No Evil", тръгнахме на турне, което продължи цяла година, така че чак през януари тази година започнахме да подготвяме DVD-то и работата по него отне около 8 месеца.

А къде се състоя 2500-ния ти концерт?

Също в Дюселдорф, но в друга зала, по-малка от тази, в която беше юбилейното шоу, но също много хубава. Искахме да направим всичко така, че да е свързано с числото 2500 - 2500 изненади за 2500 върли фенове. Получи се чудесен концерт със страхотна атмосфера, дойдоха хора от цял свят и беше вълнуващо да видя всички тези знамена сред публиката, много от които едва разпознавах - от толкова далече бяха дошли някои фенове. Беше фантастично, обичам да празнувам! Хубаво е да свириш на концерт или фестивал, но когато празнуваш юбилей си е по-специално.

През всичките тези години си пяла в много дуети. Пеенето в дует сигурно е предизвикателство - от една страна трябва да бъдеш себе си, а от друга - да се съобразиш с гласа на партньора си. Кой от всичките ти дуети се оказа най-труден и кой мина най-гладко и безпроблемно?

С Lemmy от Motorhead записах два дуета за албума ми "Calling the Wild" - песните бяха "Alone Again" и една стара класика на Motorhead, която винаги много съм харесвала - "Love Me Forever". Това беше едно от най-прекрасните преживявания в живота ми, толкова изпълнено със смисъл и толкова приятно прекарано време с Lemmy, който е страхотен човек и винаги ми е хубаво да си приказвам и да се смея с него. Lemmy е икона и легенда, така че възможността да бъда цели две седмици с него беше уникална. Всичко това се случваше в тежък за мене момент - баща ми, когото

много обичах, тъкмо беше починал и аз бях изпаднала в някаква дупка. Бях адски тъжна, но Lemmy ми се обади и каза: "Знам, че си съкрушена, затова ела да направим нещо заедно" и аз отидох в LA. Lemmy беше моят ангел, защото ме върна към живота с думи като "ще го преживееш и ще продължиш" и "прави още музика" и ако не беше той, не знам как бих преодоляла мъката си.

Имала съм и други дуети - особено ярка следа в живота ми са оставили сътрудничествата с Udo Dirkschneider, с Tarja, с Peter Steele... Всъщност с Pete беше особено вълнуващо, мисля че гласът му беше изключителен, толкова дълбок, мрачен и така добре пасваше на песента "Descent", просто фантастично. Всеки дует, който съм правила, е бил уникален по свой собствен начин. Никога не съм имала затруднения, винаги е било забавно и за мене е било чест да работя с всички тези чудесни музиканти.

С Lemmy прекарах най-дълго време и затова имахме възможност да си говорим повече. Винаги беше супер мил с мене и преди да вляза в кабината в звукозаписното студио, той ме целуваше по челото и казваше: "Хайде, Doro, върви и го изпей страхотно". Емоциите бяха много силни. Но всеки дует, в който съм пяла, ми е донесъл огромна радост и е оставил следа в мен.

Казваш, че Lemmy е икона, но за много хора самата ти си такава. Най-вече за новото поколение метъл вокалистки ти си пример и вдъхновение. Как се чувстваш с титлата "кralица на метъла"?

Винаги се радвам, когато хората казват приятни и положителни неща за мен, когато харесват музиката ми и концертите ми. Но аз съм просто фен на метъла като всички вас и не чувствам, че съм нещо повече. Обичам метъла, обичам музиката и обожавам феновете си, винаги се старая да давам всичко от себе си, за да направя почитателите си щастливи и винаги търся нови идеи как да превърна концертите си в прекрасно преживяване за моята публика. Така че аз съм просто една от вас, не съм много по-различна. И все пак съм щастлива, когато чувам, че за някого съм вдъхновение или мотивация да продължи да се бори за музиката си.

Все още си на турне - дали имаш време за нови идеи, които ще влязат в твоя следващ албум?

Да, оформят се някои идеи, например за един химн, който ще стане страхотен, според мен. Има и други песни... Но записите няма да започнат преди следващата година, защото до 30 декември имам концерти.

Отново ще те върна за кратко към шоуто ти в рамките на "Kavarna Rock Fest". Там ти изпълни кавър на DIO на песента "Egypt (The Chains Are On)" и я посвети на Ronnie James Dio. Какви спомени имаш от познанството си с него?

Ronnie беше най-страхотния човек със златно сърце, беше много чувствителен и страшно добър към нас - с Warlock бяхме на турне заедно с него през 1987 г., след като излезе албумът ни "Triumph

and Agony". Бях славни времена, тогава метълът беше в апогея си. За последен път делихме сцена на едно дълго американско турне през 2000 г., прекарвахме си чудесно като приятели, забавлявахме се, говорехме си и си обещавахме, че при първа възможност пак ще пътуваме заедно, и тогава... Бях съкрушена от смъртта му, обичах Ronnie толкова много и страшно ми липсва, сигурно и за много други хора е така. Радвам се, че имах честта да го познавам лично. Наистина беше адски мил и виждах, че феновете означават много за него. Отделяше време, за да си поговори с тях, да ги направи щастливи. Смятам, че е трагедия, че вече го няма на този свят. Винаги ме е вдъхновявал и ми е давал сили.

А песента "Егурт" отдавна ми е любима. Записахме я за трибют албума му през 2000 г. и самият Ronnie ми каза, че много харесва моята версия. Оттогава винаги, когато я пея, мисля за него, чувствам, че по някакъв начин духът му е с мен и чувствам благословията му. Той беше един от най-великите музиканти на всички времена и най-прекрасният човек. Беше страхотно да работим заедно.

За последен път се видяхме не на турне, а по време на един концерт в Германия, който беше записан за телевизията в началото на тази година. Ronnie звучеше и изглеждаше много добре, нямах никаква представа, че е толкова болен, затова новината за смъртта му ме шокира. Но трябва да продължим в неговия дух, особено за по-младите фенове, които са на 14-15 години и не са имали шанса да го видят на живо. Аз винаги ще слушам музиката му, защото за мен той беше и си остава огромно влияние, а и най-милият човек, когото някога съм познавала.

Докато говореше за Ronnie си спомних, че някъде бях чела за твое тежко заболяване в младежките ти години. Тогава е трябвало да прекараш месеци в болница. Имало ли е момент, в който си се страхувала от смъртта?

Да, да, месеци наред живях с мисълта, че може и да не се преборя с болестта си. Понякога родителите ми идваха да ме видят, но най-ужасни бяха двата месеца, през които бях под карантина и никой не можеше да ми идва на свиждане. Бях съвсем сама и си казвах: "О, не, това е, край...", но после си обещах: "Ако някога изляза от това място, искам да направя нещо с живота си." И излязох, а две седмици по-късно създадох първата си група, Snakebite. Отдадох се напълно на музиката и смятам, че ако не беше това тежко преживяване, може би нямаше да съм толкова упорита.

Трудният период в живота ми ме научи и да съм чувствителна и разбираща към хората, които имат проблеми или живеят с някакъв недъг. Веднъж на един мой концерт дойде 6-годишно момиче с родителите си, беше с болно сърце и аз посветих цялото си изпълнение на нея. Това много я зарадва и след шоуто дойде да ми каже: "Не можеш да си представиш колко много значи това за сърцето ми". Разбирам колко труден може да бъде животът за някои хора, защото и за мен е било така.

Сигурно са те питали и преди, но не мога да не ти задам следния въпрос - като жена изпитвала ли си някога съжаление, че не си имала време да създадеш семейство, да имаш съпруг и деца, а си отдала живота си изцяло на музиката?

Всъщност, не. Моите фенове са моето голямо семейство. Обичам музиката и публиката си повече от всичко на света. Може би в някой друг живот ще имам съпруг и деца, но засега се чувствам щастлива и горда да пея за хората, да изнасям концерти и да дарявам радост на почитателите си. Не ми липсва нищо и съм доволна от живота си. Благодарна съм за всичко, което имам.

И още един "женски" въпрос за финал - как се поддържаш в такава страхотна форма?

Много спортувам, обичам да бягам и да тренирам във фитнес залата. А музиката и феновете ме зареждат с енергия да продължа и ме поддържат млада. Не си правя никакви специални разкрасителни процедури, само си слагам малко грим и това е. Срещите с феновете винаги ме правят щастлива и усмивката незабавно изгръва на лицето ми, а чувството е почти като от времето, когато започвах кариерата си и бях само на 17 години. Въобще не съм усетила да съм се променила оттогава. Ето, скоро празнувах 25 години на сцената, вече са даже 27, а се чувствам все едно са минали не повече от 5. Всеки ден е предизвикателство, всеки ден е вълнуващ, а любовта на феновете ме поддържа във форма. Старая се винаги да имам позитивно отношение към живота и каквото и да ми сервира, опитвам се да видя добрите страни на ситуацията. Продължавам напред и се боря за моята музика - това определено ме държи млада. Никога не ми е било скучно.

Тъй като нямаме много време и не искам да те задържам, да завършим с няколко думи към феновете ти в България.

Благодаря ви за прекрасните изживявания по време на "Kavarna Rock Fest", почувствах толкова много подкрепа и любов и искам да благодаря на всички ви за тези невероятни 25 години. Обичам

феновете си повече от всичко и винаги се старая да им дам най-доброто от себе си. Искам да се върна колкото се може по-скоро в България, при чудесните хора с големи сърца и души, видях много емоции и страст на онзи концерт и се почувствах като у дома си, затова искам отново да ви посетя. До скоро виждане, всичко най-хубаво, пазете метъла жив!

Благодаря ти за приятния разговор, Доро, желая ти хубав ден и ще се радвам да се видим пак.

И аз се надявам. А, още нещо - бях много впечатлена от всичките портрети на рок звезди по стените на сградите в Каварна. Уау, страхотно и рокаджийско... никога не съм виждала такова нещо другаде по света. Велико е, че хората в България толкова много обичат рок музиката.

Така е, особено кметът на Каварна е голям рок фен и прави много за любимата си музика.

Поздрави на кмета и от името на метъл феновете и музикантите искам да му благодаря, че ни подкрепя. Това, което прави, е уникално и страхотно. Ако прочете интервюто, искам да знае, че дълбоко ценя работата му в подкрепа на музиката.

Вероятно ще го прочете. Благодаря отново и успех във всичките ти начинания!

Благодаря и всичко хубаво!